

Jeg kan aldeles ikke give den højtærede Minister Ret i, at det er upassende overhovedet at tale om denne Sag, det skønner jeg ikke. Lige siden 4. August har det ogsaa været et Spørgsmaal, som for mange har spillet ind i deres Overvejelser, og som, om jeg ikke husker fejl, ganske naturligt heller ikke har været helt fremmed for den højtærede Minister, idet han, da han pegede paa, at det ikke var finansielle Hensyn, som var afgørende, med det samme ganske bestemt har gjort opmærksom paa, at ogsaa finansielt set kunde Sagen have Betydning for Danmark. Jeg er ganske klar over, at man ikke nu kan tage nogen Bestemmelse om Beløbets Anvendelse, og for saa vidt er jeg fuldkommen enig med den højtærede Minister, men at man kan udtale Ønske om, at dette Beløb ikke paa samme Maade som andre Statsindtægter gaar ind i Statskassen og der finder Anvendelse til de løbende Udgiftsposter, ser jeg ikke noget til Hinder for. Nu forstod jeg den højtærede Finansminister saaledes, at han vilde forbeholde sig, hvis ganske særlig vanskelige, tvingende Omstændigheder forelaa, at kunne disponere over Beløbet, og det hindres heller ikke ved det Ønske, vi har udtalt. Det glædede mig, at den højtærede Minister overfor de enkelte Punkter med Hensyn til Anvendelsen, som vi fremdrog, ikke tog større Afstand, end at der derigennem levnes et Haab om, at man, naar Beløbet en Gang er i Statskassen, kan enes om at disponere over det i alt Fald i nogen Maade i den Retning, som Flertallet har tænkt sig.

Richelieu: Til den højtærede Udenrigsminister vil jeg sige, at naar Ministeren udtalte, at „Valkyrien“ for Tiden daarligt kunde forlade St. Croix, saa turde Forholdene derovre ikke alene være Grunden dertil, men det kunde ogsaa være, at det ligger i, at Gendarmerikorpsset derovre er saa svagt, at det ikke kan forrette den fornødne Tjeneste. For naar vi har set — og i Kommissionen har vi jo set det —, at de Gendarmer, som blev sendt derud, i Foraaret var fysisk set saa daarlige, at da de havde været derude i to Maaneder, var allerede 22 af de 30 utjenstedygtige, saa kan det godt ligge deri, at „Valkyrien“ ikke kan komme bort fra Øerne, og det er vel nærmest deri, det ligger. For var der andre Vanskeligheder, vilde man fra Plantageselskaberne og de mange private, der er knyttede dertil, have faaet Meddelelse derom, men man hører kun om, at Forholdene derude er rolige. Og naar Ministeren omtaler de hygiejniske Forhold paa St.

Thomas som overordentlig daarlige, saa kan jeg kun sige, at det er noget, vi altid har hævdet, og det var en af de Ting, som burde rettes, men som jo kun kan forbedres ved Statens Indgriben; det er en Sag, som ligger fuldstændig udenfor de private Kompetence.

Angaaende Arbejdsløsheden paa St. Thomas skal jeg sige, at selvfølgelig var der ved Krigens Udbrud Vanskeligheder derovre. Hamborg—Amerika-Linien, der jo var Havnens største Kunde, og som havde 30—40 Skibe, som regelmæssigt anløb Havnen, blev med eet Slag stoppet, og en hel Del af Befolkningen derovre, vistnok et Par Hundrede Mennesker, som stadig sejlede med Hamborg—Amerika-Liniens Baade, naar de fra St. Thomas skulde omkring til de omliggende Øer, og som saa blev sat i Land igen, naar Skibene kom tilbage, og som Hamborg—Amerika-Linien netop tog, fordi det var bedre Arbejdere og dygtigere og mere medgørlige Folk, end de kunde faa paa nogen af de andre Øer, som deres Skibe anløb — disse Folk blev selvfølgelig ledige, straks da Krigens udbrød, og der havde her været en ypperlig Lejlighed for Regeringen til at tage sig lidt af de Folk. Hvad Arbejderne i Havneselskabets Tjeneste angik, da blev de beholdt og har under hele Krigens arbejdet ved Havnen, og der har ikke været nogen Klager fra dem. Og da Havneselskabet saa, at der maaske var Trang til mere Arbejde paa Øerne, tilbød det, som det vist ogsaa er den højtærede Udenrigsminister bekendt, at Selskabet ogsaa vilde bygge den anden Halvdel af Havnen og derved yderligere bruge 3—4 Mill. til Forbedring af den, hovedsagelig for at skaffe Arbejde til Øerne under de vanskelige Forhold, da Havnen under de nuværende Forhold er tilstrækkelig stor.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning (se Tillæg C.) blev ved et paa Begæring af Døcker, Oluf Jensen, Holger Petersen, Olufsen, Rambusch, Ja Cour, Nordby, Frijs, Hage og Stilling foretaget Navneopraab, som nedenstaaende Liste viser,

vedtaget med 40 Stemmer mod 19 (2 Medlemmer var fraværende).

Ja:

Jørgen Berthelsen, Døcker, Nygart, C. C. Andersen, Bojsen, Brandes, Christiansen, Dalsgaard, Degnbol, Deuntzer, Ejsing, Falbe Hansen, Frandsen, Frijs,